

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Martini Chemnitii, Doctoris Theologi celeberrimi, Harmonia Quatuor Evangelistarum

Quam ab Eodem feliciter inchoatam ... D. Polycarpus Lyserus, et D.
Johannes Gerhardus, ... Is quidem continuavit, Hic perfecit ; Opus
Eruditionis Stupendæ, Orthodoxorum consensu approbatum, idemque tot
Eruditorum desideriis adhuc expetitur

Qui D. Johannis Gerhardi Continuationis Partes Primam & Secundam
complectitur - Denuo nunc in Lucem prodit, Cum iudicibus ...

**Gerhard, Johann
Chemnitz, Martin
Leyser, Polycarp**

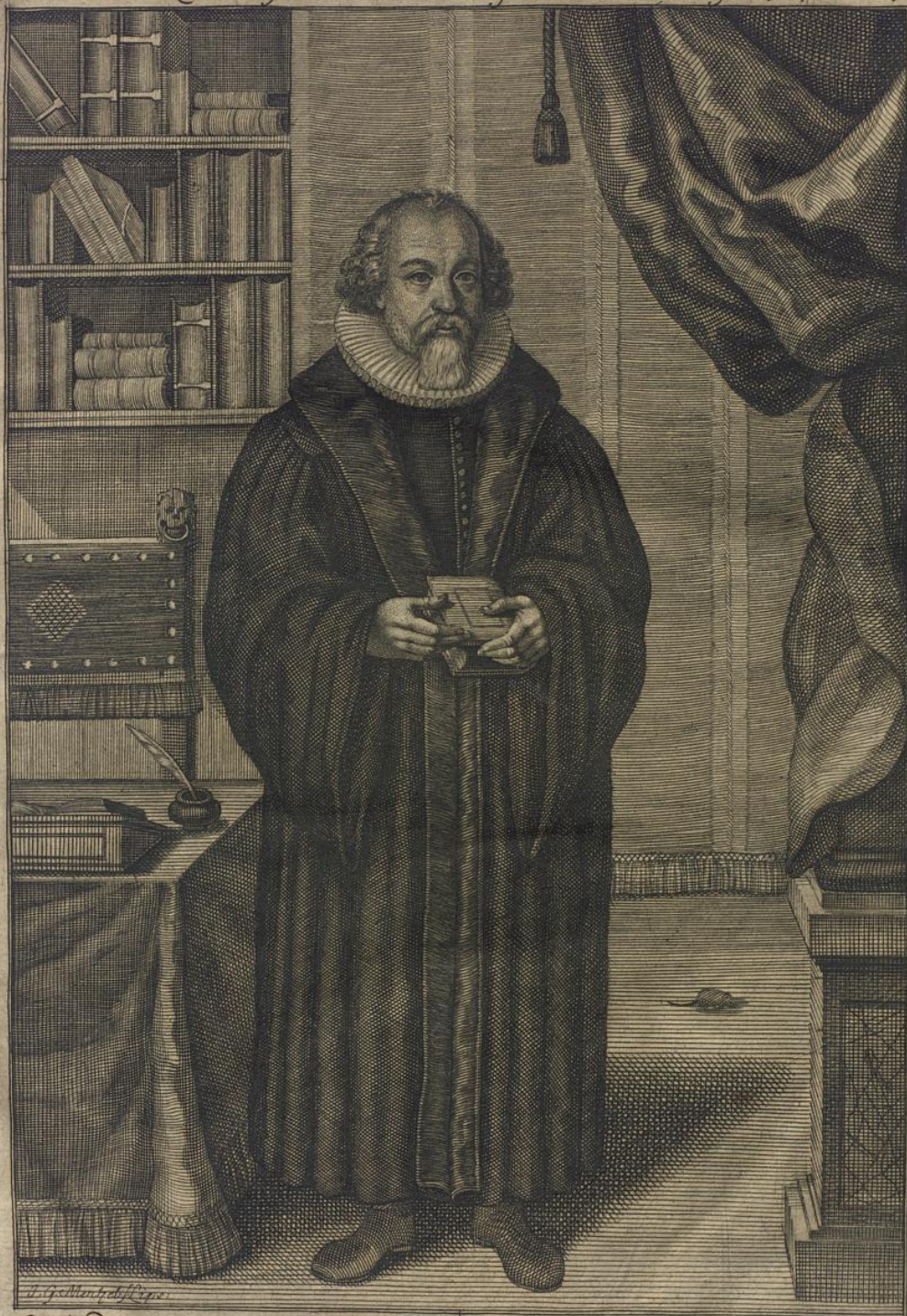
Hamburgi, MDCCIII

VD18 90617789

Illustrationen

urn:nbn:de:gbv:45:1-18162

FRATRES PL. REVENDI AMPLISSIMI ATQUE EXCEBENTISSIMI VIRI Dⁿ IOHANNIS GERHARDI
 SS. THEOLOGIAE DOCTORIS EIUSDEMQUE IN INCLUTA ACADEMIA SALANA PROFESSORIS PUPlici CELE-
 BERRIMI. nati Quēdinburgi Saxon d. 27. Octob. a^o Chri^osti 1562. Denati Ienae 27. Aug. A^o 1637. Minist. 37.

J. G. Meibohm del.

Os placidum, mitisq; oculos, frontemq; GERHARDI
 Tranquillam, effigies exhibet una tibi.

Ipse autem tam multa stylo qui lecta regerit,
 Scilicet esse unius bibliotheca potest.

August Buchner.

THE HISTORY OF THE CITY OF OLDENBURG
BY JOHN HENRY WILHELM VON HUBNER
PUBLISHED BY H. H. WILHELM
OLDENBURG 1841

OLDENBURG
H. H. WILHELM
1841

SERENISSIMÆ ATQVE POTENTISSIMÆ
PRINCIPI AC DOMINÆ,

DOMINÆ CHRISTINÆ,
D.G.SVECORUM, GOTHORUM VANDALORUM-
QVE REGINÆ, MAGNÆ PRINCIPI FINLANDIÆ, DUCISSÆ
ESTHONIÆ, CARELIÆ, BREMÆ, VERDÆ, STETINI, POMERANIÆ, CASSIBIÆ
AC VANDALIÆ, PRINCIPI RUGIÆ, DOMINÆ INGRIÆ AC
WISLARIÆ, &c.

REGINÆ AC DOMINÆ CLEMENTISSIMÆ
FELICITATEM PERPETUAM!

D quod, *Serenissima Potentissimaq; Regina, Domina clementissima*, procul omni ambiguo facturus B. Parens meus esset, si caduca hujus vitæ usurâ etiamnum nobiscum frueretur, illud ipsum dum ego nomine suo, & postliminiò licet, efficere contendo, votumque Parentis ea, quâ deo ac possum, solitudine persolvo, nemo, opinor, hoc mihi verterit vitio.

Iteratam nimirum Harmoniæ Evangelicæ, cujus partem aliquam Illustrissimis Regni TUI Proceribus quondam inscripsit, editionem Regiæ TUÆ Majestati humilimè non obtulisset modo ipse, sed & in gratulationem tota illius sese effudisset simul oratio, quando cognovisset, Serenissimam Majestatem TUAM Regiam communi Potentissimi Svedicæ Regni Procerum consensu atque applausu traditas sibi Reip. clarissimæ capessere habenas. Amplissimam omninò habuisset ille gratulandi materiam. Qui enim non optima ac summa quæque de Svedicæ Regno prælagiret animus, ex quo talem à benignissimo Numine ad clavum ejus videmus collocatam, cujus pieras infucata, sapientia maxuma, amor in subditos paternus, indulgentia in litteratos incredibilis, divinarum insper ac humanarum rerum, scientia solidissima jamdudum patentissimum totius hujus Universi theatrum implevere. Vanus certè ego sim, si tot Trophæis, tot arcubus triumphalibus, tot Colossis, virtutum factorumque TUORUM summorum testibus clarissimis vel verbulum adjungere nunc velim. Felicissimum tamen non possum, quin inclytum Svedicæ regnum deprædicem, dum non eâ solum utitur felicitate, ut TE seculi hujus decus orbisque miraculum arctius complectatur, verum etiam, quod sceptro TUO ac regimine sapientissimo gaudere queat ac superbire. Respublicas tum demum beatas fore, Plato putavit, si aut docti & sapientes homines regere eas cœpissent, aut qui regerent, omne suum studium in doctrinâ ac sapientiâ collocassent. Quis non igitur felicem beatamque Svecorum deprædicet Rempublicam, TE, Regina potentissima, illam gubernante? TE, quæ litteris omnibus, divinis æque ac humanis imbuta non tantum ad stuporem es, verum etiam quæ Doctorum quicquid propè est Virorum sive in Germaniâ, sive in Galliis, sive in Angliâ, sive in Belgio, immensis sumibus splendidissimisque salariis, præcipuè tamen, quod tantæ Regiæ contueri vultum & coram venerari cottidiè ipsi desiderant, in Regnum TUUM, in TUAS Academas, in Regiam TUAM, in aulam, in museum, imò, quod meritò omnigenæ eruditionis hodiè officina cluet, dulci quasi vi rapis trahisque. Quamplurimi sanè inter Viros principes mirantur, (inviderent, nisi à moribus id suis alienum esset,) tot Viros eximios, qui amplissimis apud suos functi per annos plurimos muneribus sunt, in TUUM hætenus concessisse indiesq; concedere Regnum, quod tamen ante auspiciatissimum TUUM, Regina Serenissima, regimen, bellorum magis, quàm mansuetudinis ac litterarum studio cæteris Regnis palmam fecit ambiguam: Sed mirari, scio, iidem desinent, ubi ex viris illis, qui propius S.M.T. Reg. juncti virtutum TUARUM lumen conspexere, cognoverint, quantâ ac quàm insolitâ prorsus clementiâ S. M. T. bona ac præclara prosequatur studia. Quamplurimos nominare ex viris istis laudatissimis possem, quos non tam salario, quod quidem S.M.T.R. amplissimum illis suppeditat, quàm virtutum TUARUM splendore.

Harm. Tom. II. sive Gerhardi Cont. pars prim. † in Sve-